

1786 dec. 18.-án, Oldenburg hercegség Eutin városkájában, megh. 1826 jun. 5.-én, Londonban. Atyja katonatisztból lett érseki karnagy, majd színigazgató; a nagy tehetséget örökölt fiú eleinte Haydn Mihálynál tanult, s már 12 éves korában jelentek meg zeneművei; 17 éves korában Bécsben (Meyerbeerrel együtt) a híres Vogler apát tanítványa lett, aki már egy év múlva karnagyul ajánlotta Boroszlóba. 1817 elején a szász kir. opera igazgatója lett Drezdában, de mesterműve („Freischütz”: Bűvös vadász) Berlinben pillantotta meg a rivaldát, 1821 jun. 18.-án — ez volt a népi és romantikus operairány születésnapja. Előbb is írt operákat W., nagy híre volt mint zongoraművésznek is, (utóbb elsőrangú zenei író lett, esztétikus), de ezóta folyton ünnepezték és elhalmozták megbízatásokkal. Valósággal agyondolgozta magát; Londonba beteg, elcsigázva ment „Oberon” c. operájának a Covent Gardenben betanítása végett, megérte a mű diadalát, de a sorvadás ott érte utól. Tetemét 15 évvel később drezdai utóda, Wagner Richárd — a legnémetebb és legromantikusabb zeneszerző — hozatta haza. — Magyarországon, tekintettel az akkori viszonyokra, elég hamar ismerték meg; „A bűvös vadász” Kind Frigyes-féle szövegét Pály Elek lefordította és társulatával Kolozsvárott 1825 márc. 19.-én mutatta be, 1827-ben pedig Szegeden (jun. 21.), Szabadkán (júl.), Pozsonyban (szept. 27.), Székesfehérvárott (okt. 23.) és Pesten (dec. 21.) Az 1837 aug. 22.-én megnyílt Nemzeti Színház már 1838 júl. 28.-án mutatta be; itt az örökszép mű 72 előadást ért meg; az 1884 szept. 27.-én megnyílt M. Kir. Operaház már 1885 jan. 22.-e óta játssza. — W. „Abu hásszán” c. vígoperája a Nemzeti Színházban 1882 jan. 26.-án került színre. — „Oberon”-t az Operaház 1914 jan. 29.-én Hevesi Sándor szövegfordításával mutatta be. (L. az O. betűben.) (Kereszty István.)

Wertheimer Elemér, színigazgató, sz. 1889-ben, Budapesten, ahol iskoláit is végezte. 1912-ben a Kristálypalota, 1919-ben a Revü Színház, 1922 jul. 1-től a margitszigeti Szigeti Szinpad, 1923-ban

az Apolló kabaré igazgatója. 1925 szept. 15.-én kibérelte az Andrásy-úti Színházat, amelynek azóta az igazgatója.

Wesselényi Miklós (hadadi) báró, cs. kir. kamarás, Közép-Szolnok vm. főispáni adminisztrátora, az erdélyi magyar színészet bőkezű támogatója, sz. 1750 dec. 11.-én, Zsibón, megh. 1809 okt. 25.-én, Kolozsvárott. 1794-ben az erdélyi színészet biztosa, 1797-ben, az eladósodott szintársulat felszerelését megvásárolta és a társulat igazgatója lett. Elsősorban Debrecenbe küldte színészeit, innen Nagyváradra. Debrecenben 1798 aug. 11.-én, Nagyváradon aug. 26.-án játszottak először a színészei: Kócsi Patkó János, Kontz József, Lángh Ádám János, Sehy Kemény Ferenc, Sáska János, Jancsó Pál, Medve György, Saághy Ferenc, Kócsiné, Lánghné, Kontzné. 1803 jun. 12. Marosvásárhelyen, szept. 6.-án Szegeden vannak a színészei első ízben. Vagyont áldozott a nemzeti színművészet felvirágoztatásáért, sokat fáradozott azon, hogy a színipályára tehetséggel bíró egyéneket felfedezzen, s azokat mindenkor készséggel támogatta. Méltán nevezzük őt a „színművészet atyjá”-nak. Eredeti színművei: „Attila”, „Hyppias és Hypparchus”. — Fordításai: „Codrus”, „Regulus”. Ford. Collin József után. Bem. 1804 jun. 29.-én, Marosvásárhelyen, 1805 okt. 8. Debrecenben, stb. Neje: Cserey Helena, ő is lelkesen támogatta a színészetet. (Erődi Jenő.)

Weygand Tibor (wiegenau-i) dalénekes, zeneszerző, sz. Alcsúton, Fejér m., 1905 nov. 27.-én. Budapesten járt iskolába, majd a Zeneakadémiát végezte. 1926 jul. 19.-én először szerepelt a Stúdió előadásán és azóta külföldön is részt vesz a stúdiókban. Számos népszerű dalt komponált. Szerződtetett tagja volt a londoni Carlton-színháznak, azután a budapesti Komédia Orfeumnál működött.

Wiberál József, a Nemzeti Színház színpadi és világítási felügyelője, sz. 1888 november 18.-án, Budapesten. Műszaki iskoláit Pesten és Bécsben végezte. Először a Magy. Kir. Operaházhoz, on-